

Arrest

**nr. 98 886 van 14 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 januari 2013.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. GYSEMBERG, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de asielinstanties intentioneel hebben gepoogd te misleiden. De vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing blijken allemaal uit de stukken van het administratief dossier. Verzoekers ondernemen in hun verzoekschrift geen poging om deze vaststellingen te ontkrachten, doch beperken zich tot het minimaliseren en vergoelijken daarvan, wat niet dienstig is. Verzoekers opmerking dat zij logen op instigatie van de ‘smokkelaar’ is irrelevant. Op

asielzoekers rust immers een persoonlijke verantwoordelijkheid om van bij het begin van de asielprocedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen en elk identiteits- en reisdocument in hun bezit voor te leggen.

Gelet op het voorgaande en de vaststelling dat zij geen asielaanvraag indienden wordt hun algehele geloofwaardigheid dermate ondermijnd dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan hun asielrelaas. Een ongeloofwaardig asielrelaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en bijgevoegde stukken niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 8 januari 2013 opgenomen grond, stellen verzoekende partijen dat het verzwijgen van de waarheid op aandringen van de smokkelaar met betrekking tot een visum voor en een verblijf in het Verenigd Koninkrijk nog niet wil zeggen dat hun vrees voor vervolging vals is. Vooreerst dient te worden aangestipt dat de houding van verzoekende partijen (gebrek aan medewerking en het niet indienen van een asielaanvraag waar mogelijk) haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade temeer zij in 2009 Nepal verlieten en in het Verenigd Koninkrijk verbleven tot november 2011 zonder ooit een poging te hebben ondernomen om asiel aan te vragen. Voorts volgt uit de vaststellingen van de leugenachtige verklaringen die betrekking hebben op hun identiteit, geboortedatum en reisweg en het verzwijgen van een verblijf in het Verenigd Koninkrijk, dat ook geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas dat betrekking heeft op een incident in 2011. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan hun asielrelaas. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet weerleggen of ontkrachten.

Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Nepal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS